

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Affinitas

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

gnitatibus, curam non habentibus debere esse cōpletus 2.2. Valq. & S. Congr. §. Sed his non obstantibus: & hæc omnia pro dignitatibus in Cathedralibus. Pal. & alii §. Sed Castris. Ad Cardinales requiritur ea ætas, ut infra annum possint ordinari ad ordinem; ad quem destinantur. Pagre verò non est terminata ætas à nullo jure. *ibid.* §. Et tandem.

3. Etas probatur ex libris parentum in quibus ea notari solet, Menoch. de *presumpt.* lib. 2. & plenissime ex libro patrochiali, p. 11. tr. 3. misc. ref. 27.

AFFABILITAS.

Quid sit affabilitas.

1.† Affabilitas est virtus, quæ conversationem hominibus juxta rectam rationem præferbit. †

Quæ eius obligatio.

2. Ratione affabilitatis ait Lorca in 2.2. *quæst.* 25. art. 6. *sect.* 3. *disp.* 25. *memb.* 3. *num.* 18. teneri nos omnibus hominibus non salutantibus respondere. Salutationem verò anticipatam non debet, nisi quibusdam personis magnæ dignitatis, honoris causa. Allocutionem & conversationem deberi tantum conjunctioribus. Quoniam verò affabilitas non est tantæ obligationis, salutationem, & resalutationem omittere, etiam quando debentur, ait non esse peccatum mortale, nisi forte ex circumstantia personæ, & aliis cederet in magnam injuriam, vel scandalum gigneret, p. 2. tr. 5. ref. 62.

Ex quantitate.

3. Non salutare inimicum per se peccatum est. Sed Mend. *vol.* 2. *disp.* 153. *sect.* 4. §. 64. solvit ab hac obligatione primæ parentem, aut Prælatum, qui inimicum non salutare in pœnam justam. Secundò inimicum, qui in aliquo casu raro non posset hostem salutare, absque infamia. Tertio eum, qui infamem injuriam accepit, ut qui appellatus esset sodomita, fur, Judæus; aut simile: nam judicari debet salutationem omittere, non ex odio, sed ex dolore justo, qui justè tollit urbanitatis indicia, & alioqui judicaretur parvi æstimate tam acerbam injuriam. Quarto eos, qui oculos habentes aut mentem distractam ita habent, vel simulant, ut prudenter

Non salutare inimicum est peccatum per se. Sed secundò aliquot non in Prælatu.

Nec quando timetur infamia.

æstimentur, salutationem non ex inadvertentia omisisse: Et tandem eum, qui videns inimicum inter tres, aut quatuor amicos, istos insalutatos familiariter alloqueretur capite tecto; nam illa allocutio, quamvis uni directa, est salutatio omnium sociorum. Ita ille. Et Lorca *ubi sup.* n. 30. ait, non esse certum peccare mortaliter eum, qui occurrente inimico inter multos, salutat omnes, præter ipsum. Quia ommissio salutationis etiam debita, non est peccatum mortale. Et deinde, quia potest id facere, non in odium, sed in significationem proprii gravaminis & injuriæ. Id tamen non approbat Fil. *tom.* 2. tr. 28. *cap.* 1. *num.* 19 præsertim si inimicus prius salutavit. Item Valex. *diff. utriusque fori, v. remissio, diff.* 2. n. 4. excusat ab obligatione allocutionis & salutationis propter aliquam inimicitiam, Religiosos, qui quotidie celebrant, & sunt exemplares: nam cum his cessat secundum. Sed hoc aliquibus displicet. Vide Zanard. p. 2. *pr. c.* 17. *ibid.* §. p. 5. t. 13. ref. 89.

4. Ex his sequitur, absolvi posse patrem, qui non vult admittere ad colloquium filium, qui contra ejus voluntatem indigno, vel valde inæquali, matrimonio se copulavit. Dummodo id faciat ad tempus & in castigatorem absque iracundia, etiam si idem familiæ præcipiat. Ita Laymann *lib.* 1. *tract.* 3. *cap.* 4. n. 3. *par.* 4. *tract.* 4. *resol.* 182.

Vel arguitur in suis dolor, gravis injuria? Et in multis aliis casibus.

In quibus proinde tales absolvi possunt.

AFFINITAS.

1.† Affinitas est plurimum inter se conjunctio orta ex copula carnali inter marem & fœminam. †

Affinitas quid.

2. Ad contrahendam affinitatem Vilalobos *tom.* 1. *tract.* 1. *diff.* 1. *numero* 88. DD. communiter dicunt sufficere effusionem seminis virilis, quia hoc solum perficit generationem, ut tradit Aristoteles 2. *de gen.* *cap.* 2. & D. Thomas 3. *p.* 4. *art.* 5. *ad 5.* cum omnibus ferè Theologis. Sed contra sententia Hurtadi *de matr. disp.* 21 *diff.* 1. *numero* 4. & aliorum est probabilis & tuta in praxi: eamque clarè docet D. Thomas in 4. *disp.* 41. q. 1. *art.* 1.

An oriatur ex effusione seminis fœminæ viri?

Sententiæ negativæ est probabilis.

q. 1. art. 1. q. 4. ad 2. & Diu. Bonaventura, in 4. dist. 41. q. 1. Nam probabilis etiam est sententia medicorum duce Hippocrate l. de genitura. & Galeno lib. 6. de locis affectis, c. 5. quod semen muliebre sit necessarium ad generationem. Igitur in hac sententia, qui habuit copulam cum sorore uxoris, si illa non feminavit, potest nihilominus petere debitum. Item si hoc modo quis cognouit uxorem, & eaque mortuam, aliam duxit, & cum ea matrimonium consummavit, non contrahit irregularitatem bigamiae. Item matrimonium hoc pacto consummatum dissolvitur per professionem religiosam, & altero conjugate manente in saeculo, alter Religionem ingredi potest. Et haec omnia dicta sunt in hac sententia probabilis; quae rursus confirmatur; quia Benedictus Pontifex can. lex divina constitutionis dicit, idem osculum non parere affinitatem, quia nullam facit sanguinis commixtionem, ergo ad affinitatem requiritur sanguinum commixtio, par. 3. tract. 5. resol. 16. §. difficultas, & in Add. secund. resol. 21. nec non par. 4. tract. 2. ref. 43. & p. 11. tra. 5. misc. ref. 16.

Non contrahitur affinitas, si vir foras semen emittat. Vel si ope demoni semen virile in uterum foemineum deferatur.

An verò contrahatur ex copula fornicaria iure naturali?

Contraria sententia.

Si vir in sine copula extrahat membrum, & foras semen emittat, quamvis postea illud casu in yas naturale incidat non contrahit affinitatem. Item, si semen virile ope demonis in uterum foemineum deferatur, non contrahitur affinitas; quia illi non sunt facti una caro. Ita Pontius lib. 7. cap. 33. num. 6. contra Sanchez lib. 2. disp. 21. nu. 2. p. 3. r. 5. ref. 17.

4. Ex copula fornicaria, iure naturali, secundum Hurtadum de matrim. disp. 20. diff. 2. num. 7. contrahitur affinitas. Nam per illam vir, & foemina fiunt una caro dicente Apostolo 1. Cor. 6. Qui adheret meretrici, unum corpus efficitur, & erunt duo in carne una. Unde in hac sententia infideles fornicantes inter se contrahunt affinitatem cum consanguineis utriusque. Sed contrariam sententiam tenet Sanchez to. 2. disp. 65. num. 9. quia nulla sunt nomina, quibus hujusmodi affines nominentur. Et praeterea in l. non facile, §. affines, & §. sciendum est. ff. de grad. affin. dicitur, neque cognationem, neque

affinitatem esse posse, ubi nuptiae non sint prohibita. Utraque sententia est probabilis. Et in hac secunda infidelis cognoscens mulierem, baptizatus deinde, potest ejus sororem in matrimonium ducere. Et fidelis cognoscens infidelem, possit ejus sororem fidelem sibi in matrimonium jungere. Ita Villalobus tom. 1. tract. 14. disp. 17. par. 3. tract. 4. resol. 262. & Add. 2. ref. 21. §. & pro Coronide.

Amba probabiles.

AGNUS DEI.

1. Extat Bulla Gregorii XIII. quae incipit. *Omni arte*, prohibens sub poena excommunicationis, ne circumli cerei benedicti, vulgò Agnus Dei, a quoquam pingantur, inficiantur, minio, vel auro notentur, aut venales proponantur. Circa quam.

Agnus Dei non possunt pingi, & vendi.

2. Adverte primò, quod secundum Sanchez sum. tom. 1. lib. 2. cap. 43. num. 27. contra Azorium tom. 1. lib. 9. cap. 9. post quest. 5. non prohibentur vendi Agnus Dei albi ratione materiae, laboris, impensarum in eis asportandis. Et sanè, qui illos pingendo, excommunicationem incurrit, non peccat postea retinendo domi non venales; quia non prohibetur. Ita idem Sanchez part. 3. tract. 6. resol. 12.

Sed an vendi possint albi, ratione laboris &c.

Et pidi retineri?

3. Adverte secundo, docere Filliucium tom. 1. tract. 14. cap. 6. num. 93. hanc Bullam extra Urbem non esse usu receptam; quia Agnus depicti passim venduntur. At Fagundez p. 1. lib. 1. cap. 4. nu. 25. docet, esse in vigore. Certum est tamen, hanc excommunicationem nemini reservari. Ita Barbosa de potest. Episc. p. 3. alleg. 50. n. 150. ibid. §. Et tandem.

Praesertim extra Urbem?

4. Agnos Dei tangens, etiam laicus, seclusò contemptu, non peccat, quia justificatur ab usu. Ita Sanch. ubi sup. ibid. §. Nota etiam. An gestare Agnos benedictos in actu venero, vel illos amantia dare, sit sacrilegium, vide V. Circumstantia num. 104.

Agnus Dei tangi possunt à laico.

ALIE-